

Koniec kariery pani adiunkt

Autor tekstu: **Marek Wroński**

Katedra Psychologii Uniwersytetu Teksaskiego w Austin w ostatnim 5-leciu przeżywa niesłychany rozwój. Nie tylko otrzymała 50 mln dolarów na nowy, wspaniały gmach, ale kierownictwo miało też do dyspozycji znaczne środki na zatrudnianie nowych pracowników. Dzięki temu, na wiosnę 2000 r. „zdobyto” obiecującego adiunkta, dr Karen Ruggiero. Ta 33-letnia Kanadyjka doktorat z psychologii otrzymała na początku 1996 w Uniwersytecie McGill w Montrealu. Przed doktoratem, razem ze swoim promotorem prof. Donaldem Taylorem, opublikowała kilka prac dotyczących psychologicznych motywów dyskryminacji. Wywołały one duże zainteresowanie w świecie naukowym. Po obronie doktoratu Karen Ruggiero otrzymała asystenturę w najbardziej prestiżowej uczelni amerykańskiej. Od lipca 1996, na 7-letni kontrakt zatrudniono ją w Katedrze Psychologii Uniwersytetu Harvarda w Cambridge, w stanie Massachusetts.

Już po kilku miesiącach jej nowy szef prof. Daniel Schacter był zachwycony. Dr Ruggiero miała interesujący program badawczy, świetnie prowadziła ćwiczenia i wykłady ze studentami. Cały wolny czas spędzała w laboratorium, pracując po 12-14 godzin dziennie. Przydzielono jej młodego doktoranta mgr. Davida Marxa, który rozpoczął pracę pod jej kierunkiem. Pod koniec 1997 dr Ruggiero otrzymała 38-tysięczny grant z Narodowego Instytutu Zdrowia Psychicznego w Waszyngtonie. Pieniądze sfinansowały jej badania, które doprowadziły do wniosku, iż osoby z lepszych warstw społecznych — w przypadku niepowodzenia — częściej uzasadniały brak sukcesu dyskryminacją niż własnymi błędami. Wyniki badań opublikowano w dwóch pracach, a współautorem był m.in. David Marx. Ukazały się one w prestiżowych czasopismach psychologicznych w 1999 i 2000 r.

Zwróciło to uwagę wielu amerykańskich profesorów na dr Ruggiero i umocniło jej pozycję na nowym polu badań, nazwanym „psychologią usankcjonowania”. Kierunek ten próbuje wyjaśnić, dlaczego osoby znajdujące się nisko w hierarchii społecznej łatwo przystosowują się do swego losu, a nawet aprobują go. Na początku 2000 Karen Ruggiero otrzymała zaproszenie na wykład do Uniwersytetu Teksaskiego w Austin. Prof. Michael Domjan, kierownik Katedry Psychologii, zaproponował jej wówczas stanowisko stabilizowanego adiunkta (tenured assistant professor), które po 7-10 latach wydajnej pracy naukowej prowadzi do pozycji profesorskiej. Początkowa pensja, 65 tys. dolarów rocznie, plus jednorazowe 100 tys. dolarów na stworzenie własnego laboratorium badawczego, plus 3 etaty asystenckie były „dodatkiem”, któremu żaden naukowiec nie mógł się oprzeć!

Grono profesorów psychologii w Uniwersytecie Harvarda ze smutkiem przyjęło wieść, że Karen odchodzi. Zapamiętano ją jako rzetelnego, inteligentnego i mającego znaczną wiedzę naukowca. W parę miesięcy po jej odejściu do Austin przeniósł się też David Marx, który na wiosnę 2000 obronił pracę doktorską. Objął stanowisko asystenta-stażysty w powstającym laboratorium swojej byłej promotorki. Oprócz niego przeszło jeszcze dwóch innych doktorantów, których promotorem prac była dr Ruggiero.

Kiedy dr Marx zaadaptował się już w nowym miejscu pracy, poprosił Karen Ruggiero o jej zapiski laboratoryjne z okresu ich wspólnych badań harvardzkich. Jest to bezwzględny przywilej każdego członka zespołu badawczego. Szefowa przez kilka miesięcy pomijała te prośby milczeniem. Wreszcie skonfrontowana, gniewnie odpowiedziała, że zapiski są jej własnością i nie ma zamiaru nikomu ich pokazywać. Było to wiosną 2001.

Wzburzony Marx napisał skargę do dziekana Uniwersytetu Harvarda i do tamtejszego kierownika Katedry Psychologii. Nie ukrywał też oburzenia przed prof. Domjanem. Regulamin Uniwersytetu Harvardzkiego nakłada prawny obowiązek na każdego pracującego tam naukowca pozostawienia zapisków badawczych w archiwum uniwersyteckim. Oczywiście, każdy ma prawo wziąć sobie ich kopie. Okazało się, że dr Ruggiero nie spełniła tego wymogu. Prodziekan Kathleen Buckley zażądała wyjaśnienia i zagroziła skierowaniem sprawy do sądu, jeśli notatki nie zostaną zwrócone.

W odpowiedzi Karen Ruggiero poinformowała, że część danych wymyśliła i obie publikacje, których współautorem jest dr Marx, będą wycofane (retraktowane) jako nieważne. Załączyła kopie dwóch listów wysłanych na początku czerwca 2001 do redakcji tych czasopism,

w których całą winę za fabrykację wzięła na siebie.

Gdy wieść o tym przeniknęła do Austin, prof. Domjan wezwał 22 czerwca 2001 Karen na rozmowę. Kiedy po kilku godzinach zapłakana dr Ruggiero opuszczała jego gabinet, na biurku leżało już zaakceptowane jej podanie o natychmiastowe zwolnienie.

Tymczasem Uniwersytet Harvarda rozpoczął kroki wyjaśniające zakres fabrykacji. Ustalenia śledztwa przekazano we wrześniu 2001 do rządowego Biura Badania Nierzetelności Naukowej w Waszyngtonie. Na początku grudnia Biuro ogłosiło publiczny komunikat, iż dr Karen Ruggiero wymyśliła 5 eksperymentów badawczych, które finansował jej 38-tysięczny rządowy grant. Z powodu nierzetelności danych wycofała już dwie prace. Obecnie zobowiązała się wycofać następne dwie publikacje i przez 5 lat nie ubiegać się o rządowe granty. Władze zastanawiają się nad sądowym żądaniem zwrotu pieniędzy z wykorzystanego grantu. Notki o tej nieuczciwości naukowej podały dwa szeroko czytane przez amerykańską społeczność naukową tygodniki: „Chronicle of Higher Education” oraz „Science”.

Komentując tę historię, prof. Richard Laraviere, dziekan Wydziału Sztuk Wyzwolonych Uniwersytetu Teksaskiego w Austin, powiedział o dr Ruggiero: — Jest skończona jako naukowiec. Żaden szanujący się, a nawet mało szanujący się uniwersytet amerykański, już jej nie zatrudni.

[Tekst ukazał się wcześniej w *Forum Akademickim*, nr 2/2002]

Marek Wroński

Doktor medycyny. Lekarz mieszkający w Nowym Jorku. Zajmuje się problemem oszustw naukowych w Polsce i na świecie. Autor będzie wdzięczny każdemu za informacje o konkretnych tego typu przypadkach w środowisku naukowym i akademickim (gwarantowana pełna dyskrecja).

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 21-03-2004)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3314) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3314>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów

serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl